

И той поведе двамата годеницы.

Жозе и Жуана развѣнихъ низко вѣкои думы и послѣдната заплака. А Естеванъ и Долора като са приближихъ до трапезата които служеше като жертвенникъ колѣничихъ предъ кръста. Тѣ развѣнихъ прѣстенегъ си и Жуанъ д'Авила гы благослови. Подиръ обикновеннѣтъ питанія, споредъ Евангелскыя бракъ, Францисканецтъ изчете брачныѣ молитвы... Колѣничлы единъ до другый съ благочестиво и меланхолическо смиреніе, двамата годеницы са моляхъ, и презъ сичката имъ скърбъ, единъ блѣсъкъ отъ благополучіе освѣтяваше двѣтъ онѣзи сѣщества, които щѣхъ да са съединѣтъ въ едно. Долора бѣше прижълтѣла и покъртена. Толкози ужасны приключенія бѣхъ предшествовали на тѣзи минута, и тя са сумняваше да не бы и тѣзи да е една отъ онѣзи жестоки измамы, които отъ вѣколко мѣседа на самъ натискахъ живота ѝ. Но когато си подпрѣ рѣката на Естевана, който щѣше да бѣде за напредъ подпорка и покровитель на слабостта ѝ, дълбоко постенванье изду гърдытъ ѝ. Тя впи на Естевана погледъ небесенъ, възвшенная молитва на любовта, по красноречива и отъ самото слово. И когато са исправихъ на крака Естеванъ и Долора бѣхъ за вынѣгы съединены. Тогасъ Жозе прастѣпи къмъ младата чета и имъ рече съ тонъ необъяснимъ и съ гласъ звученъ отъ покъртенье.

— Сега, пріятеля мои, бѣгайте, бѣдѣте доброчесты! ни кога не са раздѣляйте.

Въ сѣщата минута единъ Гардунецъ влѣзе и попыта ако Мандаменто можаше да влѣзе. Като са даде утвърдителенъ отговоръ отъ апостола, Началникътъ влѣзе.

— Сичко е готово за пѣтуванъето на благороднѣйшыѣтъ, рече той; два най добры катѣра гы чакать. Монѣ Гардунцы ще гы придружавать пѣшы. Ето еще и лозинката,